DUÂNIN ÂDÂBI VE KABUL OLUNDUĞU YERLER

﴿آداب الدعاء وأوقات الإجابة﴾

[Türkçe – Turkish – تركي]

Hazırlayan

Muhammed Şahin

Tetkik : Ali Rıza Şahin

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿آداب الدعاء وأوقات الإجابة﴾

« باللغة التركية »

إعداد

محمد بن مسلم شاهين

مراجعة: علي رضا شاهين

2009 - 1430

islamhouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

DUÂNIN ÂDÂBI

Duânın bazı âdâbı şunlardır:

- Duâda ihlaslı (samimî) olmak.
- (Duâya) Allah Teâlâ'ya hamd ve senâ ile başlamak, sonra Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salât ve selâmda bulunmak, daha sonra duâ etmek ve duâyı başladığı gibi, Allah Teâlâ'ya hamd ve senâ ile ardından da Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salât ve selâmda bulunarak bitirmek.
- Duâda kararlı olmak ve duânın kabul olunacağına kesin inanmak.
- Duâda ısrarlı olmak ve kabul olunması için acele etmemek.
- Duâ ederken kalben hazır olmak.
- Hem bolluk, hem de darlık halinde duâ etmek.
- Duâda Allah Teâlâ'dan başkasından istememek.
- Âilesine, malına, çocuğuna ve kendine bedduâ etmemek.
- Duâ ederken sesi kısmak, duâ kısık sesle ve yüksek ses arasında olmalıdır.
- Duâda günahı itiraf edip ondan istiğfarda bulunmak ve nimeti itiraf edip o nimete karşılık Allah Teâlâ'ya şükretmek.
- Duâda zora kaçmamak.
- Kendini duâya vermek, huşu içerisinde olmak, yalnızca Allah Teâlâ'dan istemek ve O'ndan korkmak.
- Haksızlık edilen kimselere haklarını iâde etmek ve bu haksızlıklara tevbe etmek.
- Duâyı üçer defa yapmak.
- Duâda kıbleye yönelmek.
- Duâda elleri kaldırmak.
- İmkânı varsa duâdan önce abdest almak.
- Duâ ederken Allah Teâlâ'ya karşı edepli olmak.
- Önce kendisi, sonra başkası için duâ etmek. Örneğin: Allahım! Bana ve falancaya mağfiret eyle, demek gibi…
- Duâda, Allah Teâlâ'nın güzel isimlerini ve yüce sıfatlarını aracı kılarak veya duâ eden kimsenin kendisinin daha önce yaptığı salih bir ameli aracı kılarak veyahut da hayatta olup hazır bulunan salih bir kimsenin duâsını aracı kılarak O'na yalvarmak.
- Duâ eden kimsenin yediği, içtiği, giydiği şeyler helal olmalıdır.
- Bir günah veya yakın akrabayla ilişkiyi kesmeyi içeren bir duâ olmamalıdır.
- Duâ eden kimse, iyiliği emreden, kötülükten alıkoyan ve günahlardan uzak duran kimse olmalıdır.

DUÂNIN KABUL OLUNDUĞU VAKİTLER

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾ ﴾ [سورة البقرة الآية :١٨٦]

"(Ey Peygamber!) **Kullarım beni sana sorarlarsa:** (Benim onlara) **yakın olduğumu, duâ edenin duâsına icâbet ettiğimi söyle. O halde kullarım da** (emrettiklerimi yerine getirmek ve yasakladıklarımdan da sakınmak sûretiyle) **bana itaat etsinler ve bana îmân etsinler. Umulur ki** (dünya ve âhiret saadeti için) **doğru yolu bulurlar.**"[1]

Müslümanın, Allah Teâlâ'ya bütün vakitlerde, özellikle de duânın kabul olunduğu vakitlerde duâ etmesi gerekir. Bu vakitlerden bazıları şunlardır:

- Gecenin ortasında duâ etmek.
- Beş vakit farz namazlardan sonra.
- Ezan ile kâmet arası.
- Gecenin son üçte birlik bölümü (seher vakti).
- Farz namazlar için ezan okunurken.
- Yağmur yağarken.
- Cuma gününün bir vakti.(Bu vakit, tercih edilen görüşe göre, ikindiden sonra ve güneş batmadan önceki vakittir.)
- Samimî bir niyetle zemzem suyu içerken.
- Namazda secdede iken.
- Müslümanın, müslüman kardeşine (gıyâbında) yaptığı duâ.
- Arefe günü (Arafat'ta) yapılan duâ.
- İlim meclislerinde müslümanlar biraraya geldiklerinde yapılan duâ.
- İtaatkâr evlâdın anne ve babasına olan duâsı.
- Abdest aldıktan sonra Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivâyet olunan duâ okunduğu zaman.
- Hacda küçük cemreye taşları attıktan sonra yapılan duâ.
- Hacda orta cemreye taşları attıktan sonra yapılan duâ.
- Kâbe'nin içinde yapılan duâ. Hıcr-i İsmâil'in içerisinde namaz kılan kimse, Kâbe'nin içinde kılmış sayılır. Çünkü Hıcr-i İsmâil Kâbe'dendir.
- Safa tepesinde yapılan duâ.
- Merve tepesinde yapılan duâ.

[1] Bakara Sûresi: 186

Meş'ar-i Haram'da (Müzdelife'de) yapılan duâ.